

דייטינג בימי קורונה

מקבץ שירי

אמיר חרש

טיוטא 1.2

חורף 2020

על דייטינג בימי קורונה

כשהקורונה פרצה וטבעת הסגר הקיפה, אנשים הפכו להיות הרבה יותר מי שהם. מי שהיה הורה, הפך להיות הורה במשרה מלאה. מי שהיה בזוגיות הפך להיות בזוגיות צפופה. זוגות מאורסים הוקפאו במצב אירוסי עד. ומי שהיה לבד, הפך ממש לבד. היציאה לדייטים נאסרה על פי חוק, וגם אם רצית להפר את החוק, לא היה לאן לצאת. העיר נסגרה: לא פאבים, לא בתי קפה, לא מועדונים. פה ושם, במחתרת, אנשים הפרו תקנות. ניסו לדבוק זה בזו בלי להדביק להידבק. דחף החיים היה חזק מפחד המוות.

נושאי השיחה השתנו, כבר לא שאלו "אה.. מה אתה עושה?" אלא "מה היית עושה לפני", או "את חיונית?". נוצרו גם כל מיני סוגי דייטים חדשים. למשל, דייט עושים כושר, בפרט כשהיה מותר לרוץ בקבוצות קטנות. או דייט ראשון בסלון של הבחורה, מביך במיוחד, כי עדיין לא מכירים וכבר יושבים אצלה קרוב על הספה. לאף אחד

מהצדדים לא היה מושג ברור מה אמור לקרות עכשיו. או דייטים בהפגנות נגד השלטון, מה שהיה הדבר הכי הגיוני לעשות, כיוון שחוץ מהתפילות בתי הכנסת היו ההפגנות האירוע הפומבי היחידי שהמשיך להתרחש. או דייט במהלך טיול עם כלב, דבר כל כך נחמד, שגם מי שלא היה לו כלב - השיג אחד. והחביב עלי, דייט בית קברות: כיוון שבית קברות הוא מקום פתוח ושקט באמצע העיר, לרוב מגונן, ובלילות הוא גם קריפי במידה מזמינה. והעיקר, בלי סכנת פקחים וקנסות.

כדי שלא אשכח, אספתי לעצמי כמה זכרונות מהדייטים בתקופת הקורונה ודחסתי אותם לשורות קצרות.

אני מודה לכל הבחורות שהיו מוכנות להסתכן ולהיפגש איתי. הספרון הזה מוקדש לכן.

מָאָה מָטָר

פָּעַם חִפְשֹׁתִי

סִקְרָנִית, מְעַנֵּינֶת, נִלְהַבֶּת,

מְסִקְרָנֶת, מְתַעֲנֵינֶת, מְלֵהִיבָה.

עֲבָשׁוּ אֲנִי מְחַפֵּשׁ

קָרוֹב.

שִׁיר

דְּבַרְנוּ שְׁעָה

וְלֹא נִתְּתָ לִי

לְרֵאוֹת לָךְ

אֶת הַסֵּנְטֵר

לי

בְּמִקְרָר יֵשׁ בְּעֶקֶר

מִגִּטִּים שֶׁל חֲתָנָה

וּפְתָקִים דְּבִיקִים

מִזְכִּירִים לָהּ

לְאַב

אֶת עֲצָמָה

לי מְעַדִּיפָה שְׁלֵא

לְהַכְנִס אִתִּי

לְבֵית הַקְּבֻרוֹת

יעל

מעלה בתור

דיט הפגנות

ושקפה לטיול לילי

במבנים נטושים

פחות טובה

בלדעת איה להתקרב

שְׁקֵד

מֵרַחֵק אוֹתָהּ

רָצַח עִם

וְאֵיבְרֵי מִן

בְּעֵינַיִם גְּדוּלוֹת

עֲגָלוֹת מִסַּגֶּרֶת

הִיא מְדַבֶּרֶת עַל עֲמֻנּוֹאֵל קֹאנִט

הִיא לֹא אֶהְבֶּהּ

שְׁדִיקָתִי לָהּ אֶת הָעֵבְרִית

בְּטִיוֹטֶת הַסְּמִינָר

לִמְטָה שְׁלִי

רוֹתֵם בָּאָה

כְּדֵי לְנוֹחַ

מִגְבָּרִים

Elaine (אלינור)

צַחֲקֶתָ לִי עַל הַסַּנְדָּלִים
אִז צַחֲקֶתִי לָךְ עַל הַתַּלְתָּלִים
נִצַּחְתָּ אוֹתִי:
בְּגִימָדְרוּפִינְג
וּבְרִקוּדִים בְּסֶלּוֹן

אַחַת
מִכָּל עֲשָׂרִים מַלִּים שְׁאַמְרָתָּ בְּעֵבְרִית
הִיְתָה בְּאַנְגְּלִית

חָבֵל
שֶׁחֲזַרְתָּ לְלוֹנְדוֹן
אִפְלוּ לֹא הִיְתָה לְבוֹ
הַזְדַּמְנוֹת לְרִיב

סיון

בְּשֵׁהִיא עֲצוּבָה – הִיא שׁוֹתָה

בְּשֵׁהִיא שְׂמֵחָה – הִיא שׁוֹתָה

וְשָׂאָר הַזְּמַן

מִנְגַּנֶּת

וְאֲנִי קֹהֵל גְּרוּעַ

שֶׁמִּשְׁתַּכֵּר בְּקִלּוֹת

מיכל

על יוֹ לָבוֹ

בְּגֵן מַאִיר

דְּבַרנוּ בְּעֶקֶר

עַל כָּלָבִים

וְהַכַּנַּת קְנוּחִים

פְּתָאוֹם עֲבָרָה הַפְּגָנָה

וְלֶךְ יֵשׁ זְמַבּוּרָה בְּתִיק

מְזֵל שְׁכֵשְׁצוּעֵקִים

בְּהַפְּגָנָה

לֹא צָרִידָה

נוֹשְׂאֵי שִׁיחָה

שיר

בְּדִירָה קִטְנָה

וְצִפּוֹפֵת עֶשֶׂן

הַחֲלֵקֶתִי יָד

עַל רִגְלָהּ

אַחַר כָּה,

הַמְשַׁכֶּת לְלַמֵּד

רוֹבוֹטִים לְדַבֵּר

קרו

אַחַר־י שְׁהַפְּסִקְנוּ לְשֹׁכֵב

יִצְאֵנוּ לְרִיצוֹת

וְדַבְּרֵנוּ עַל תְּאֵטְרוֹן

אַבְל לֹא הֵינּוּ

בְּאוֹתוֹ הַקֶּצֶב

אַחַר־י שְׁהַפְּסִקְנוּ לְרוּץ

עֲמִדְנוּ בְּמִקּוֹם

וְדַבְּרֵנוּ עַל תְּאֵטְרוֹן

אוּלֵי נִחְזֹר

בְּשֵׁהתֵאֵטְרוֹן יִחְזֹר

בְּרָכִי

הַמְאֲבֵק שְׁלֶךְ לְחֹפֶשׁ

הַתְּחִיל מְאַחֵר מְדִי

וּבְכֹל זֹאת,

בְּמֵה עוֹצְמָה אֲרוּטִית

סְעֵרָה בְּךָ

בְּשִׁסְפֵּרֶת

עַל הַדְּרֹךְ חֲזָרָה מֵהַמְּקוֹה

בְּעֵלֹם שֵׁם

בְּקִשְׁתְּךָ מִמֶּנִּי

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים

שְׁלֹשׁ אַסְפָּר לֹו

בְּשִׁבְעַת שְׁאֲחָרֵי

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים

פְּגַשְׁתִּי אוֹתוֹ בְּמִקְרָה

אַחֻתוֹ

בְּמַה מֵרַגֵּשׁ

לְגִלוֹת פְּתָאוֹם

שֶׁהִפְכָּנוּ לְשִׁכְנִים

לְפָנַי חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה

הָיִינוּ אֲסוּרִים זֶה לְזֶה

אֶתְּ

אַחֻתוֹ הַקְּטָנָה

וְאֲנִי

חֲבָרֵי הַטּוֹב

בְּנֵי

שְׁנֵינוּ בְּאוֹתוֹ הַרְחוֹב

אָנִי בְּפִנֵּה

וְאַתָּה בְּמַרְפֶּסֶת,

מֵעַל הַמַּכְלֵחַ שֶׁל בְּנֵי

עֶרֶב אֶחָד

הַתְּגַנְּבֵנוּ אֵלָיךְ

בְּשִׁקְטִי, בְּשִׁקְטִי

כִּדֵי שֶׁבְּנֵי לֹא יִרְאוּ

וְיִרְכָּל

דְּבָרִים שְׁמִיָּה שְׂכַחָה אֶצְלִי בְּבִקּוּר הַשָּׁנִי

מְטָעוֹן

גָּרַב לְבָנָה אַחַת

ז'קֵט שְׁהִיָּה שֶׁל סָבָא שְׁלָה

מְסַכָּה חַד פְּעָמִית

סִפְרֵי שִׁירָה

בְּאַנְגְלִית

רז

הַעִיר רִיקָה

רַק נִידַת מְשֻׁטָּרָה

מִהִבְהַבַּת

עַל גֶּשֶׁר הַהַגְנָה

תָּמִיד תִּהְיֶי

הָרֵאשׁוֹנָה

שְׁבֻשְׁבִילָה שְׁבֻרְתִּי

סָגַר

